

Rigsadvokaten foretog i sidste uge en telefonisk rundspørge til politiet i København, Århus, Odense, Aalborg, Glostrup og Roskilde for at få oplyst, om der har været sager efter lovændringens ikrafttræden, hvor der er sket varetægtsfængsling, isolation af unge under 18 år.

Københavns Politi har oplyst, at de har kendskab til et enkelt tilfælde af isolationsanbringelse af en ung under 18 år efter lovændringens ikrafttræden. Det drejer sig om en ung mand, som var mistænkt i forbindelse med et væbnet røveri. Isolationen blev iværksat, umiddelbart inden han fyldte 18 år, og varede kun 3 dage. Den pågældende blev herefter overført til varetægtssurrogat. Ingen af de øvrige politikredse, der blev hørt, har kendskab til sager om isolationsanbringelse af unge under 18 år.

Regeringen mener derfor ikke, at det vil være rigtigt helt at udelukke muligheden for anbringelse af unge under 18 år i isolation. Lovgivningen bør også tage højde for de helt ekstraordinære situationer, som kan forekomme, hvor det bliver nødvendigt at anvende helt ekstraordinære midler. Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget om helt af afskaffe adgang til at anbringe unge varetægtsarrestanter i isolation.

Regeringen agter dog at følge udviklingen af lovændringen meget tæt, og hvis det på baggrund af den løbende statistiske indsamling mod forventning senere vise sig, at reglerne ikke virker efter hensigten, er regeringen indstillet på at tage en drøftelse af, om reglerne bør skærpes yderligere f.eks. med hensyn til unge varetægtsarrestanter. Foreløbig tyder alt dog på, at praksis svarer til det, vi forudsatte sidste år, da vi vedtog de nye regler.

Efter beslutningsforslag nr. B 157 foreslås der nedsat en arbejdsgruppe med henblik på helt at afskaffe isolationsfængsling. Som det vil være fremgået, kan regeringen ikke støtte dette beslutningsforslag.

Jeg har bedt Strafferetsplejeudvalget om inden udgangen af år 2005 at foretage en evaluering af de nye regler om varetægtsfængsling i isolation.

Jeg har desuden bedt Rigsadvokaten om at iværksætte en løbende statistisk indsamling, så Justitsministeriet modtager oplysninger om udviklingen på området en gang årlig, indtil Strafferetsplejeudvalget har afgivet sin evaluering. Som tidligere lovet vil også Retsudvalget få den indberetning.

Regeringen kunne ikke sidste år støtte en fuldstændig afskaffelse af isolation, og det kan

vi naturligvis heller ikke nu. Der er efter regeringens opfattelse ikke så kort tid efter en grundlæggende reform af reglerne om isolationsfængsling grundlag for at gennemføre et nyt hovedeftersyn af reglerne.

Isolation anvendes langt mindre end før. Reformen er altså slået igennem i praksis. Derfor kan regeringen ikke støtte de fremsatte forslag.

Dorte Bennedsen (S):

For netop et år siden vedtog Folketinget nogle ganske væsentlige stramninger af retsplejelovens regler om isolation ved varetægtsfængsling.

Regeringens forslag dengang byggede, som det jo er god skik på dette område, på en betænkning fra Strafferetsplejeudvalget, idet forslaget dog på et par punkter gik videre end betænkningen havde foreslået, og det drejede sig bl.a. om en yderligere skærpelse af isolation af unge under 18 år.

Når talen er om isolationsanbringelse af varetægtsfanger, er der næppe ret mange tænkende mennesker, som ikke er klar over, at det er et meget alvorligt indgreb, og at det kan være overordentlig belastende for den isolationsanbragte. Men vi bevæger os her på en knivsæg mellem to hensyn, nemlig hensynet til den anklagede, men ikke dømte, og hensynet til, at der indimellem begås grov kriminalitet, hvor der er en risiko for, at sagen ikke opklares, hvis man ikke kan sikre sig, at den anklagede ikke kommer i kontakt med medanklagede og eventuelle vidner.

I et retssamfund er det grundlæggende, at både de kriminelle og ofrene for kriminaliteten ved, at forbrydelse, så vidt det overhovedet er gørligt, opklares. Og det var netop disse to hensyn, som lå bag lovændringen sidste år. Hensynet til opklaringen gør, at man ikke kan afskaffe isolationsanbringelse, mens hensynet til den anklagede, men ikke dømte, betyder, at dette indgreb kun skal tages i brug, hvor det anses for at være absolut nødvendigt.

Jeg skal ikke her gå i detaljer med de opstramninger, der skete, for det er kendt stof, men under behandlingen af lovforslaget udtrykte jeg på Socialdemokratiets vegne en forventning om, at både selve debatten om anvendelse af isolation og de nye skærpede regler ville få en væsentlig indflydelse såvel på brugen overhovedet af isolation som på længden af den enkelte isolationsanbringelse.

Nu har loven kun været i kraft i 10 måneder, men af de månedsstatistikker, vi løbende får til-